

комунікацій з громадськістю тощо. З огляду на це, тривалість цього етапу буде залежати не тільки від поточного рівня інфляції та готовності суспільства і влади реалізовувати стратегію інфляційного таргетування, але й від майбутніх змін в економіці.

За монетарного режиму інфляційного таргетування, центральний банк публічно оголошує бажаний рівень інфляції та використовує всі доступні інструменти, щоб його досягнути. В Україні ціллю у 2015 році було 20%, у 2016 – 12%, а на 2017 – 8% (+2%). НБУ не вдалось досягти цілі на 2015 рік, але 2016 рік був результативніший [2].

Отже, за умови успішного впровадження режиму інфляційного таргетування можна очікувати на стабільність національної валюти та зростання міжнародних резервів. Однак, при штучному стриманні інфляційних коливань та девальвації гривні виникає потенційний ризик повторення ситуації 2008 р. та 2014 р., наслідком чого стало знецінення національної валюти та різке зuboжіння населення України. Також необхідно підкреслити, що інфляція носить не монетарний характер, а структурний характер, тому таргетування інфляції НБУ в наших умовах – суперечливе питання. Скільки б Нацбанк не обмежував грошову масу, зросли тарифи – зростала інфляція. Таким чином, ефективна грошова-кредитна політика може забезпечити не тільки уникнення ризиків, пов'язаних з інфляцією і девальвацією, а і забезпечити економічний розвиток шляхом: стимулювання бізнесу до запровадження банківських розрахунків задля зменшення готівки (грошової маси M0), а відповідно готівкової залежності реального сектору економіки; розвитку фондового ринку України, адже ОВДП є основним інструментом регулювання грошової маси та покриття бюджетного дефіциту; зниження облікової ставки НБУ, що створить умови для зниження вартості кредитних ресурсів та стимулюватиме відновлення кредитування малого та середнього бізнесу – крок до розширення реального сектору, створення нових робочих місць та зростання ВВП; впровадження механізмів валютної лібералізації дозволять залучити прямі іноземні інвестиції, що є обов'язковою умовою економічного зростання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кузнецов О.В. *Стратегічний вибір НБУ...?* / О.В. Кузнецов : матеріали наук.-практ. конф. [Стратегія монетарної політики: проблеми вибору та застосування]. – К., 2013. – С. 102-111.
2. *Про діяльність Правління Національного банку України щодо виконання Основних засад грошово-кредитної політики за 2015 рік та 9 місяців 2016 року / рішення Ради Національного банку України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=38505188>.*

Хома Роксоляна Романівна, студентка 3 курсу,
Стефанишин Лілія Стефанівна, к.е.н.,
доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ СТРАХОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

Становлення України як незалежної, демократичної країни з ринковою економікою створило умови для виходу країни на міжнародний ринок страхових послуг. Формування нової системи господарювання в Україні вносить принципові зміни в організацію страхової справи.

Варто зазначити, що у сучасних економічних умовах страхування – чи не єдина галузь економіки України, яка протягом останніх років має стабільний значний щорічний приріст обсягів наданих послуг. Але, незважаючи на номінальне зростання обсягів страхового ринку, ця галузь забезпечує сьогодні перерозподіл незначної частини внутрішнього валового продукту.

Позитивною тенденцією є зростання величини сформованих страхових резервів. Страховики здійснюють інвестиції власних коштів, у тому числі коштів страхових резервів, головним чином через розміщення їх у цінні папери, грошові кошти на рахунках у банках, у банківські метали, в економіку України за визначеними законодавством напрямками. [1]

Формування стабільного страхового ринку потребує об'єктивного інформування всіх його власників про основні умови, вимоги та ризики у процесі їх діяльності. Для підвищення рівня страхової культури населення необхідно забезпечити прозорість діяльності учасників страхового ринку.

Таким чином державна політика розвитку вітчизняної страхової індустрії має базуватися на зміцненні ринкових основ діяльності її учасників і використанні безпосередньо непрямих методів впливу на процеси, які відбуваються в сфері страхування, шляхом вдосконалення нормативно-правової бази і впровадження міжнародних принципів і стандартів державного регулювання.

Додатковим механізмом гарантування фінансової стабільності страховиків є співстрахування – страхування того ж ризику спільно декількома страховиками (страховий пул) [2]. За допомогою співстрахування забезпечується страхування великих чи малознайомих і нових ризиків. Враховуючи це, необхідно розробити нормативно-правову базу, яка б регламентувала умови здійснення співстрахування страховими (перестраховими) пулами, в тому числі порядок укладення договору співстрахування, визначення розміру страхового ризику, розподілу відповідальності, організації взаєморозрахунків тощо.

Одними із пріоритетних напрямів розвитку вітчизняного страхового ринку є масові види страхування: страхування життя і пенсійне страхування, автострахування, страхування майна громадян, медичне страхування, страхування подорожуючих і ін.

Тому найважливішим завданням держави на даному етапі є вдосконалення нормативно-правової бази з ціллю захисту інтересів споживачів страхових послуг, розвиток інфраструктури і підвищення фінансової надійності страховиків.

Демографічна ситуація, зі збільшеною часткою в населенні старших вікових груп, скороченням чисельності населення, переходу на накопичувальну систему в пенсійному забезпеченні, включаючи самостійне формування громадянами пенсійних накопичень, потребує активного залучення страхових компаній в систему додаткового пенсійного забезпечення шляхом розвитку колективного і індивідуального пенсійного страхування. Створення стимулів для розвитку довгострокового страхування життя, включаючи пенсійне страхування, має передбачати створення системи гарантій застрахованим і їх спадкоємцям в отриманні накопичених коштів. [4]

Тому розвиток системи страхування життя має стати одним із основних завдань держави.

Поряд з цим необхідно розробити заходи по розширенню сфери і об'ємів добровільного медичного страхування, добровільного страхування від нещасних випадків. Ці види страхування мають стати важливим елементом «соціального пакету», який надається роботодавцем своїм робітникам, за рахунок вдосконалення правового

регулювання і включення витрат із страхування (їх частини) до собівартості товарів і послуг.

Як показує досвід країн з розвинутою ринковою економікою, механізм обов'язкового страхування широко використовується державою в цілях гарантування соціальної стабільності і прискореного розвитку економіки. Відповідно, необхідно визначити перспективи обов'язкового страхування в аграрній, екологічній і соціальній сферах, а також обґрунтувати введення нових видів обов'язкового страхування. [3]

Важливою проблемою є визначення механізму участі сфери страхування в системі довгострокового іпотечного кредитування як в якості гаранта наслідків різних ризиків, так і в якості інституціонального інвестора, а також створення ефективної системи страхування інвестиційних ризиків.

Отже, подальший розвиток страхового ринку України потребує вдосконалення системи професійної підготовки, сертифікації і підвищення кваліфікації спеціалістів галузі, а також забезпечення державної підтримки науково-дослідних робіт із проблемних питань страхової діяльності, поліпшення якості інформування населення через засоби масової інформації про стан і перспективи розвитку страхового ринку, про переваги і недоліки тієї чи іншої страхової послуги.

Актуальність питання розвитку страхового ринку України обумовлює необхідність розробки державної політики ефективного розвитку страхування у поєднанні з загальнонаціональними економічними пріоритетами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Левченко, В. П. *Проблеми та перспективи розвитку страхового ринку України в умовах фінансової нестабільності [Текст] / В. П. Левченко // Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. – 2013. – № 1. – С. 257-266.*
2. *Осадець, С. С. Страхування : підручник /С. С. Осадець – Київ : КНЕУ, 2010. – 599 с.*
3. *Інформація про стан і розвиток страхового ринку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nfp.gov.ua/content/informaciya-pro-stan-i-rozvitok.html>.*
4. *Страховий ринок [Електронний ресурс].- Режим доступу: http://pidruchniki.com/15800119/strahova_sprava/strahoviy_rinok.*

Дисько Михайло Ярославович, магістр 1 курсу
Стецько Микола Васильович, к.е.н., доцент,
доцент кафедри фінансів суб'єктів господарювання і страхування,

УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Одна із найважливіших проблем фінансового менеджменту на підприємстві полягає в управлінні оборотними активами. Політика управління оборотним капіталом компанії повинна спрямовуватися в першу чергу виключно на забезпечення довгострокової виробничої, а також – ефективної фінансової діяльності компанії, що може бути досягнена за рахунок пошуку взаємовигідного компромісу між ризиком втрати ліквідності та ефективністю виконання роботи. Реалізація такої політики передбачає перш за все визначення необхідного розміру оборотних активів. Такі умови як неймовірна складність тенденцій щодо реалізації низки методів та різноманітних